

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcov: **1. O.**, zast. starostom Ing. F. H., **2. O.**, zast. starostom J. D., **3. O.**, zast. starostom M. M., **4. Ing. J. V.**, nar. X., trvale bytom P., **5. Mgr. A. G.**, nar. X., trvale bytom J., **6. A. S.**, nar. X., trvale bytom Z., **7. D. R.**, nar. X., trvale bytom Z., **8. J. K.**, nar. X., trvale bytom Z., *zastúpení JUDr. M. P., advokátkou s r.o. so sídlom N.*, žalovanému: **Krajský stavebný úrad Žilina**, A. Kmeťa č. 17, 010 01 Žilina, v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. 2009/00298/Cho z 29.01.2009 za účasti ostatných účastníkov konania: **1. Z.**, A. L., D., **2. J. B.**, nar. X., Z., **3. A. J.**, nar. X., Z., *v zastúpení splnomocneným zástupcom L. J.*, nar. X., bytom Z., **4. A. R.**, nar. X., K., **5. E. F.**, nar. X., Z., **6. V. F.**, nar. X., X., **7. V. M.**, nar. X., Z., **8. M. H.**, nar. X., Z., **9. A. T.**, nar. X., H., **10. P. V.**, nar. X., Z., **11. R. F.**, nar. X., Z., **12. V. F.**, nar. X., Z., *v zastúpení splnomocneným zástupcom JUDr. M. F.*, nar. X., bytom Z., **13. Z.**, Z., **14. Ing. J. K.**, nar. X., L., **15. Š. H.**, nar. X., Z., **16. J. F.**, nar. X., Z., **17. F. H.**, nar. X., Z., *v zastúpení splnomocneným zástupcom J. H.*, nar. X., bytom Z., **18. M. B.**, nar. X., Z., **19. A. M.**, nar. X., Z., **20. P. K.**, nar. X., Z., **21. Z.**, K., **22. S.**, J. O., B., **23. Č.**, Č., **24. O.**, O., **25. R.**, R., **26. N.**, N., **27. P.**, P., **28. K.**, K., **29. M.**, M., **30. S. E.**, a.s., so sídlom U., o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/25/2009-108 zo dňa 26.01.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/25/2009-108 zo dňa 26. januára 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcom súd náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol voči žalobcom v 1. až 6. rade a voči žalobcovi v 8. rade podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti v záhlaví označeného rozhodnutia, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Obce Ochodnica č. 245/2007 zo dňa 12.05.2008, ktorým tento prvostupňový správny orgán podľa § 41 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. nahradil vydané právoplatné územné rozhodnutie č. 381/2003 zo dňa 09.02.2004 novým rozhodnutím o umiestnení stavby „vedenie 2x 110 kV M – Č. – Priemyselný park R.“. Voči žalobcovi v 7.rade súd konanie zastavil. Žalovanému a ostatným účastníkom súd náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že po oboznámení sa s napadnutými rozhodnutiami žalovaného a jeho písomným vyjadrením k žalobe, ako aj s obsahom administratívneho spisu dospel k záveru, že začaté územné konanie o umiestnení predmetnej líniovej stavby vyhláškou bolo zákonným postupom správneho orgánu, to znamená, že osoby, ktoré mali za to, že v konaní o umiestnení stavby môžu byť dotknuté ich vlastnícke alebo iné práva mali možnosť sa svojich práv ako účastníci konania domáhať. V danom prípade, ako vyplýva z obsahu správneho spisu, účastníkmi správneho konania boli žalobcovia 1. – 6. a žalobca 8., ktorí podali aj opravný prostriedok proti prvostupňovému rozhodnutiu. V tomto smere teda námietka žalobcov v 1. – 6. a 8., že správne orgány porušili § 34 zákona č. 1950/1976 Zb. nie je dôvodná a to práve z toho dôvodu, že uvedený žalobcovia boli účastníkmi správneho konania, mali právo po začatí konania podať opravný prostriedok proti prvostupňovému rozhodnutiu, čo aj využili, a druhostupňový správny orgán bol povinný sa s odvolacími dôvodmi týchto žalobcov zaoberať.

V ďalšej námietke, pokiaľ iná osoba mohla byť a bola vydanými napadnutými rozhodnutiami prvého a druhého stupňa dotknutá, tak táto má samostatnú aktívnu legitímáciu a právo domáhať sa svojich práv žalobou v správnom súdnictve. Nie je možné všeobecne konštatovať porušenie práv účastníkov konania, pokiaľ osoba, ktorá môže byť napadnutými rozhodnutiami alebo postupom správnych orgánov dotknutá sa svojich práv včas nedovolá. V tomto smere súd považoval námietky žalobcov 1. – 6. a 8. ohľadne tvrdenia, že správne orgány nekonali aj s inými účastníkmi konania, s ktorými konať mali za nedostatočne určité a nekonkrétne a najmä podané nelegitimovanými osobami.

Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány neboli povinné označiť pozemky identifikačnými údajmi v súlade so zápisom v katastri nehnuteľnosti tak, aby všetky dotknuté osoby mali vedomosť o tom, či predmetná stavba má byť umiestnená na ich pozemkoch alebo v ich tesnej blízkosti. V tejto súvislosti súd poukázal na znenie § 3 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. a § 4 ods. 1 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. ako aj § 3 ods. 1 písm. c/ vyhlášky

č. 453/2001 Z.z., z ktorých vyplýva, že rozhodnutie správneho orgánu nemuselo obsahovať parcelné čísla a identifikačné údaje pozemkov, na ktorých sa umiestňovala stavba, ale postačovalo zakreslenie a vyznačenie trasy umiestnenia predmetnej líniovej stavby v mapovom podklade Úradu geodézie a kartografie a katastra SR č. 106-24-6336/2003. Každá osoba, ktorá má za to, že mohla byť a je predmetnými podaniami a rozhodnutiami dotknutá, mala právo po začatí konania sa domáhať práv účastníkov konania, oboznamovať sa s obsahom všetkých podkladov pre vydanie rozhodnutia, teda vrátane dokumentácie pre územné rozhodnutie.

Čo sa týka žalobného dôvodu, v ktorom žalobcovia tvrdili, že správne orgány nemali súhlas vlastníkov lesov podľa § 6 ods. 3 zákona č. 426/2005 Z.z. pred vydaním rozhodnutia o umiestnení stavby, bol krajský súd toho názoru, že žaloba je nedostatočne konkrétna a určitá. Z obsahu žaloby nebolo preukázané, že by žalobcovia 1. – 8. boli vlastníkami konkrétnych lesných pozemkov, ktorými predmetná stavba prechádza alebo že by sa nachádzali v tzv. ochrannom pásme predmetnej stavby.

Súd poukázal aj na to, že žalobcovia 1. – 6. a 8. podali opravný prostriedok proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. Dôvody, ktoré uviedli žalobcovia v opravnom prostriedku a ktoré aj prvostupňový orgán preskúmal, sú obsiahnuté aj v dôvodoch druhostupňového rozhodnutia, pričom všetky nekorešponujú s jednotlivými žalobnými dôvodmi. V týchto dôvodoch nie je uvedená námietka neurčitosti prvostupňového rozhodnutia spočívajúca v neoznačení pozemkov parcelnými číslami, na ktorých sa stavba umiestňuje. Napriek tejto skutočnosti súd prejednal a preskúmal napadnuté rozhodnutie aj v rozsahu tohto žalobného návrhu s poukazom na § 250j ods. 3 O.s.p. a teda preskúmal, či skutočné rozhodnutie z hľadiska uvedenej vytknutej vady je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Vzhľadom na to, že súd dospel k záveru, že rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a opis trasy územia je dostatočne podrobný s poukazom na dokumentáciu pre územné rozhodnutie, mal za to, že správne orgány práva účastníkov konania neporušili, s nimi ako účastníkmi konania riadne konali a o ich námietkach aj vecne rozhodli. Pri schvaľovaní územných plánov neprišlo k žiadnej nezákonnosti, v konaní nebolo sporené, že konaniu o umiestnenie líniovej stavby predchádzalo právoplatné rozhodnutie o schválení územno-právnej dokumentácie, teda územného plánu regiónu a v konaní nebolo preukázané, že by zákonným spôsobom bola sponchybneá záväznosť predmetných územných plánov.

Ohľadne žalobcu 7., ktorý tvrdil, že bol ukrátený na svojich právach s poukazom na ustanovenie § 34 zákona č. 50/1976 Zb., keď s ním správne orgány ako s účastníkom konania nekonali, krajský súd poukázal na to, že žalobca 7. nepodal opravný prostriedok proti prvostupňovému rozhodnutiu. Nakoľko konanie o umiestnení líniovej stavby bolo začaté oznámením o jeho začatí a verejnou vyhláškou, každý občan, ktorý mal za to, že jeho práva môžu byť dotknuté mal právo, ale nie povinnosť svoje práva účastníka konania si v správnom konaní uplatniť. Pokiaľ toto právo žalobca 7. opomenul, nepochybil v danom prípade správny orgán, keď s ním ako s účastníkom konania nekonali, nakoľko nebol povinný vzhľadom

na spôsob začatia konania (oznámenie začatia konania verejnou vyhláškou), jednotlivo každému účastníkovi konania doručovať písomnosti týkajúce sa začatia správneho konania, upovedomiť ho o ústnom pojednávaní a doručovať mu správne rozhodnutia. Z tohto dôvodu žalobca 7., ktorý nepodal opravný prostriedok proti prvostupňovému rozhodnutiu sa nemohol s poukazom na § 247 ods. 2 O.s.p. účinne domáhať súdneho prieskumu napadnutých rozhodnutí podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia. V odvolaní namietali, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., nakoľko prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odôvodnení odvolania uviedli, že podľa zákona č. 50/1976 Zb. postavenie účastníka konania priznáva v územnom konaní o umiestnení stavby aj právnickým aj fyzickým osobám, ktorých vlastnícke právo alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj susedným pozemkom, ktoré môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté, § 34 ods. 2. Je povinnosťou správneho orgánu riadnym spôsobom zistiť okruh účastníkov a s týmito účastníkmi aj konať.

Pokiaľ súd v napadnutom rozsudku poukázal na vyhlášku č. 453/2000 Z.z., jej aplikácia je nesprávna, keďže predmetom tejto vyhlášky nie je, ani nemôže byť určenie, kto je, alebo nie je, účastníkom územného konania a či správny orgán je povinný s týmto účastníkom konať, alebo ho môže v konaní ignorovať. Žalobcovia nikdy nespochybovali, že predmetná stavba je líniovou stavbou. Aj keď § 36 ods. 4 stavebného zákona povoľuje začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby oznámiť účastníkom konania verejnou vyhláškou, toto ustanovenie upravuje len spôsob, akým stavebný úrad oznámi všetkým účastníkom konania začatie územného konania. To znamená, že stavebný úrad je najskôr povinný zistiť všetkých účastníkov územného konania, t.j. zistiť okruh osôb o ktorých právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať a ktorých práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Bolo by v rozpore so zásadami správneho konania, ak by si správny orgán zjednodušoval svoju prácu nedodržiavaním zákonných ustanovení, vôbec by nezisťoval okruh účastníkov konania a obmedzil by sa len na vyvesenie oznámenia o začatí územného konania na úradnej tabuli s tým, že nech sa každý, kto má záujem za účastníka konania prihlási.

Pokiaľ súd v rozsudku poukázal na § 4 ods. 1 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., podľa ktorej v prípade územného konania po umiestnení líniovej stavby rozhodnutie nemusí obsahovať druhy a parcelné čísla pozemkov podľa katastra nehnuteľností, na ktorých sa predmet územného rozhodnutia umiestňuje, tak toto sa týka výroku územného rozhodnutia a nie jeho odôvodnenia. To že výrok územného rozhodnutia nemusí obsahovať parcelné čísla pozemkov neznamená, že tieto pozemky netreba identifikovať, nakoľko takto nie je možné definovať územie, cez ktoré má prechádzať líniová stavba, nemožno zistiť okruh možných dotknutých vlastníkov. Pokiaľ súd uviedol v rozsudku, že každá osoba, ktorá sa mohla domnievať,

že by mohla byť účastníkom konania si mala porovnať topografické mapy s mapou katastra nehnuteľností, toto tvrdenie vyznieva absurdne, nakoľko nie je možné požadovať od všetkých obyvateľov obcí, aby porovnávali topografické mapy s katastrálnou mapou, či náhodou ich vlastnícke právo alebo iné práv k nehnuteľnosti nemôže byť rozhodnutím stavebného úradu priamo dotknuté.

Podľa žalobcov neobstojí ani argument krajského súdu, že žaloba bola nedostatočne konkrétna a určitá, v otázke námietky nedostatku súhlasu vlastníkov lesov neobstojí, nakoľko si ho súd vyvrátil sám, keďže uznesením zo dňa 29.09.2009 pribral ako účastníkov konania okrem iného aj Združenie súkromných vlastníkov lesov Z., A.L., Z., Z. a K. ako aj S., predseda J.O. Tým, že súd týmto osobám priznal postavenie účastníkov konania, osvedčil aj ich postavenie účastníkov správneho konania o umiestení líniovej stavby. Z odôvodnenia takto označených účastníkov vyplýva, že ani jeden z nich nedal súhlas na umiestnenie stavby na lesných pozemkoch. Z týchto dôvodov je zrejmé, že v správnom konaní nebolo preukázané, kto je vlastníkom lesných pozemkov a tiež bol preukázaný ich nesúhlas s plánovanou líniovou stavbou.

Žalobcovia žiadali, aby odvolací súd zaviazal žalovaný správny orgán na náhradu trov konania, ktoré písomne vyčíslil v celkovej sume 4 686,693 €.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že žalovaný k námietkam žalobcov uplatnených v odvolacom konaní, ktoré sú až na nepodstatné rozdiely identické s dôvodmi žaloby zaujal podrobné stanovisko vo vyjadrení k žalobnému návrhu. Zároveň poukázal na to, že zákonom č. 309/2009 Z.z. sa s účinnosťou do 01.01.2010 zmenil zákon č. 656/2004 Z.z. o energetike okrem iného aj tak, že do § 10 citovaného zákona doplnil oprávnenie zriaďovať na cudzích pozemkoch mimo zastavaného územia elektrické vedenie a elektroenergetické zariadenia prenosnej sústavy a distribučnej sústavy, pričom tieto oprávnenia sú vecným bremenom, ktoré vzniká priamo zo zákona. Stavebný úrad pri povolení tejto stavby rozhodne o podmienkach, za akých možno stavbu uskutočniť a prevádzkovať na cudzom pozemku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c veta prvá O.s.p.) a rozhodol podľa § 219 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. tak, že napadnutý rozsudok potvrdil, pretože dospel k záveru, že je vecne správny.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmovacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil odvolaním napadnuté územné rozhodnutie O. č. 245/2007 zo dňa 12.05.2008, ktorým tento prvostupňový správny orgán podľa § 41 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. nahradil vydané právoplatné rozhodnutie č. 381/2003 zo dňa 09.02.2004 novým rozhodnutím o umiestnení stavby „Vedenie 2x 110 kV M. – Č. – Priemyselný park R.“.

Krajský súd námietky žalobcov, ktoré uviedli v žalobe považoval za nedôvodné a preskúmané rozhodnutia žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa za zákonné.

Žalobcovia v odvolaní proti napadnutému rozsudku krajského súdu v podstatne vytýkali, že sa dôstojne nevysporiadal s námietkami, ktoré uviedli vo svojej žalobe, pričom v žalobe namietali, že žalované správne orgány rozhodnutím o umiestnení stavby porušili ich práva ako vlastníkov pozemkov, cez ktoré má predmetná líniová stavba prechádzať.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. o správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Nakoľko konkrétne tvrdenie žalobcov o ukrátení na ich subjektívnych právach, teda v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. považoval za osobitnú náležitosť žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, odvolací súd sa v prvom rade v rozsahu odvolacej námietky žalobcov zaoberal otázkou, či konkrétne územné konanie o umiestnení stavby bolo spôsobilé ukrátiť žalobcov na ich právach ako vlastníkov predmetných pozemkov. Rozhodujúcim kritériom pre toto posúdenie je podľa názoru odvolacieho súdu charakter rozhodnutia o umiestnení stavby.

Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby (vrátane požiadaviek na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie podľa § 39 ods. 2 stavebného zákona), určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia.

Podľa § 3 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 453/2001 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Stavebného zákona, návrh na vydanie územného rozhodnutia obsahuje zoznam všetkých známych účastníkov konania pod písm. d) druhý a parcelné čísla pozemkov podľa katastra nehnuteľností s uvedením vlastníckych a iných práv, ktorých sa územné rozhodnutie týka, parcelné čísla susedných pozemkov a susedných stavieb.

Podľa § 3 ods. 2 vyhl. č. 453/2000 Z.z., ak ide o návrh na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení líniovej stavby alebo v odôvodnených prípadoch aj zvlášť rozsiahlej stavby s veľkým počtom účastníkov konania, územného rozhodnutia o využití územia, o chránenej časti krajiny, o stavebnej uzávere, ak sa týkajú rozsiahleho územia, údaje podľa ods. 1 písm. c/ a d/ sa v návrhu neuvádzajú, ale uvedie sa opis prebiehajúcich hraníc územia.

Podľa § 4 ods. 1 vyhl. č. 453/2000 Z.z. územné rozhodnutie obsahuje okrem všeobecných náležitostí podľa písm. c/ druhý a parcelné čísla pozemkov podľa katastra nehnuteľností, na ktorých sa predmet územného rozhodnutia umiestňuje; ak ide o prípady uvedené v § 36 ods. 4 zákona postačí opis územia.

Podľa § 36 ods. 4 Stavebného zákona začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby alebo v odôvodnených prípadoch aj zvlášť rozsiahlej stavby, s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj územného konania o využití územia, o stavebnej uzávere a ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia, oznámi stavebný úrad účastníkom územného konania verejnou vyhláškou. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania verejnou vyhláškou aj v prípade, že mu účastníci konania alebo iný pobyt nie sú známy.

Podľa § 32 zákona č. 50/1976 Zb. umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je a/ rozhodnutie o umiestnení stavby.

Podľa § 139 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. pod pojmom iné práva k pozemku, k pozemkom a stavbám použitým v spojení vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich sa podľa povahy prípadu rozumie právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou.

Podľa § 139 ods. 3 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. líniovými stavbami sú na účely tohto zákona najmä podzemné a nadzemné vedenia rozvodu elektriky.

Z charakteristiky rozhodnutia o umiestnení stavby vyplýva, že ide o rozhodnutie, ktorým sa stavba priamo nerealizuje (k jej realizácii dochádza na základe stavebného povolenia, t.j. osobitného rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní), čím k porušeniu práva vlastníkov pozemkov nemôže reálne dôjsť. Práve z takéhoto pohľadu podľa názoru odvolacieho súdu, cez princíp ochrany vlastníckeho práva treba posudzovať, do akej miery je možné obmedziť práva týchto vlastníkov ako účastníkov predmetného správneho konania.

Je nesporné, že podľa § 34 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. sú účastníkmi konania právnické a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom alebo stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Naproti tomu aplikácia § 3 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., na základe ktorej ak ide o návrh na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení líniovej stavby, nie je potrebné uviesť v návrhu údaje o všetkých známych účastníkoch konania, je vyjadrením spoločenského záujmu na realizácii verejno-prospešných stavieb, ktoré prechádzajú cez veľké množiny vlastníkov pozemkov a teda aj účastníkov konania, pričom samostatné konanie s každým vlastníkom pozemkov by presiahlo účel ako aj možnosti konania o umiestnení stavby. Tu práve je potrebné poukázať, na charakter rozhodnutia o umiestnení stavby, ktoré nemôže spôsobiť bezprostredné porušenie vlastníckeho práva, pretože len vytvára možnosť pre vydanie ďalšieho rozhodnutia v stavebnom konaní, ktoré sa už svojimi účinkami

vlastníkov predmetných pozemkov môže dotknúť. Uvedené rozhodnutie je ale spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. V tomto prípade odvolací súd poukazuje na to, že otázka ochrany vlastníckych práv a oprávnených záujmov vlastníkov sa bude riešiť v samostatnom následnom stavebnom konaní. Rozhodnutie o umiestnení stavby reálne nezasahuje do práva na vlastníctvo. Vytvára sa ním len právny základ pre rozhodnutie o realizácii stavby, stavebné povolenie, ktoré môže, ale nemusí byť v budúcnosti vydané. Vyplýva to aj z časovej platnosti rozhodnutia o umiestnení stavby. Je treba poukázať na to, že predmetom územného konania nie je vyporiadanie vlastníckych práv žalobcov, ich vlastníckych vzťahov, ani určenie výšky náhrady, či primeraného odškodnenia vlastníkov pozemkov dotknutých prípadnou výstavbou elektrického vedenia.

Predpokladom postupu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. tvrdenie fyzickej alebo právnickej osoby, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu. Z tohto zákonného ustanovenia nepochybne vyplýva, že ďalšie osoby ako tá, ktorá je v danom prípade nositeľom tohto práva, nemôžu žalobu o preskúmanie zákonnosti a postupu správneho orgánu podať v mene iných osôb, argumentujúc, že práva týchto osôb boli porušené.

Aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby, je len tá fyzická osoba, alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím správneho orgánu. Žiaden iný subjekt nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby v prospech inej osoby. Týmto právnym názorom sa riadil Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o námietke žalobcov, že prvostupňový súd neprihliadol na tú skutočnosť, že v správnom konaní nebol v zmysle § 6 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z.z. zabezpečený súhlas vlastníkov lesných pozemkov na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby.

V prvom rade sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že zo žaloby nevyplýva skutočnosť, že by niektorý zo žalobcov bol nositeľom práva podľa § 6 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z.z., a toto právo preukázal vlastníctvom lesného pozemku. V druhom prípade z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že by preukázateľný vlastník lesa buď ako žalobca alebo účastník správneho konania, pribratý do konania uznesením krajského súdu č. 20S/25/2009-67 zo dňa 29.09.2009 (podľa § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p.) uvedenú skutočnosť namietali v lehote stanovenej v § 250b ods. 1 O.s.p. v spojení s § 249 ods. 2 O.s.p.

K námietke odvolateľov, že žalovaný správny orgán nezistil okruh účastníkov konania, čím porušil práva týchto osôb, Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne poukazuje na vyššie uvedené právne závery ohľadne aktívnej legitimácie osôb na podanie žaloby.

Vzhľadom na rozsah a charakter predmetnej líniovej stavby bolo začatie územného konania o umiestnení stavby oznámené účastníkom verejnou vyhláškou v súlade s § 36 ods. 4 stavebného zákona. Verejná vyhláška je formou verejného oznámenia určitého právneho úkonu. Pri tomto spôsobe doručovania reálne nejde o odovzdanie písomnosti účastníkovi

konania, ale o to, že kvalifikovaným zverejnením obsahu konkrétneho právneho úkonu správneho orgánu vznikajú právne následky. Ako vyplýva z § 26 ods. 1 správneho poriadku, doručenie verejnou vyhláškou je možné aj v prípade, ak účastníci, alebo ich pobyt nie je správnym orgánom známu, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon. Z toho potom logicky vyplýva, že obsahom verejnej vyhlášky nemusia byť nevyhnutne presne označení všetci účastníci správneho konania.

V týchto súvislostiach v odvolaní uvedená námietka žalobcov, že správne orgány nekonali so všetkými účastníkmi správneho konania, neobstojí, nakoľko sami žalobcovia nemajú legitimáciu namietat túto okolnosť za iné osoby. Práva žalobcov neboli dotknuté, nakoľko s nimi ako s účastníkmi správneho konania správne orgány konali.

Poukazujúc na uvedené, keďže v tomto prípade je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie, o umiestnení stavby v rozsiahlom území, tak v súlade s § 4 ods. 1 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. postačuje, aby v administratívnom rozhodnutí bol uvedený len opis územia, čo bolo v tomto prípade splnené. Rozhodnutie vychádzalo z obsahu topografickej mapy, ktorá je súčasťou administratívneho spisu. V uvedenej mape je zakreslená umiestňovaná líniová stavba, ktorá je označená jednotlivými bodmi pod číslami R. Údaje uvedené v mape boli prevzaté aj do preskúmaného rozhodnutia.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline a dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných záverov krajského súdu, v dôsledku čoho napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 246c veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p., pretože žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov zo zákona neprislúcha a ani mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09. novembra 2010

JUDr. Jana Z E M K O V Á Ph.D. , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková